

рата среща. Па и самитѣ условия благоприятствуваха; преди всичко обширното и приятно помѣщение, а сжщо и времето. Програмата бѣше по-богата и разнообразна, съ музикална частъ.

Приветствената речъ трѣбзаше да държи и тоя пжтъ Д-ръ П. Козаровъ. Той констатира, че тая година има повече гости, че събранието е много по-разнообразно и иска извинение отъ ония, които миналата година не сж били поканени и то само поради това, че не бѣха познати на инициаторитѣ; молеше сжщо да му се съобща, ако има и други още пропуснати, то да се иматъ предъ видъ за идущата година. Той прибави още, че отъ сега вижда добритѣ последствия отъ това сближение, отъ взаимното общуване, отъ тая интимна дружба. Говори за патриотизѣма на сливенци че трѣбва да възкресимъ паметъта на нашитѣ заслужили граждани и да черпимъ примѣри отъ тѣхнитѣ дѣла. „Като вѣрвамъ, прочее, че Вие ще ни подкрепите и въ бждаще въ това ни начинание, азъ Ви пожелавамъ да се опознаете, сближете и прекарате приятно нѣколко часа заедно!“.

Следъ тоза се съобща, че студента по правото, *Симеонъ Табаковъ*, ще прочете една своя, бѣгло-написана работа, по историята на Сливенъ, която бѣше и една отъ най-сериознитѣ точки на програмата и която се посрещна съ бурни ржкоплекскания и похвали.¹⁾

По поводъ на това Д-ръ П. Козаровъ наново взема думата и като изказа благодарностъ къмъ сказчика, съ нѣколко прочувствено-патриотични думи направи предложение, *сливенци въ София да се заематъ съ написване историята на гр. Сливенъ*. Тога епохално за Сливенъ предложение се посрещна съ акламации и пакъ по предложението на сжщия Козаровъ се избира шесто-члененъ комитетъ, състоящъ се отъ: *Д-ръ Добри Минковъ*, главенъ секретаръ при М-ството на Правосждието, *Ст. Ноевъ*, търговецъ, *Д-ръ П. Козаровъ*, гимназиаленъ учителъ, полковника отъ генералния щабъ и главенъ интендантъ въ Министерството на Войната — *Дим. Вълнарровъ*, зап. полковникъ *Хр. Гюлмезовъ* и инж. *Ст. Бояджиевъ*, началникъ на строителния отдѣлъ въ М-ството на пжтищата и съобщенията (последнитѣ трима сега покойници). Тога комитетъ трѣбваше да обмисли и рещи, по какъвъ начинъ да се реализира тая идея.

По-нататкъ забавлението върва много весело: г-жа Сжбка проф. Б. Цонева пѣ руски и народни български пѣсни; г-жа поруч. Мустакова свири на пиано, другъ номеръ трио отъ братя Мустакови и поруч. Дуневъ (като гостъ) и соло само отъ последния. Разигра се и поща отъ илюстрирани

¹⁾ Печатана въ сп „Родина“, 1902 г., книжкитѣ за юлий—августъ.